

Koltay-Kasztner Jenő

(1892—1985)

Sok tanárnemzedék nevelője, tudományának nemzetközi hírű művelője, Koltay-Kasztner Jenő professzor távozott közülünk március első napjaiban. Fiatalon, 1924-ben nevezték ki tanszékvezető egyetemi tanárnak, Pécssett. A harmincas évek közepétől fél évtizeden át a római egyetem magyar tanszékének vezetője, és a Római Magyar Akadémia igazgatója. 1940-től 1968-ig aktív professzora a szegedi egyetemnek, ahol a régi magyar irodalomtörténeti tanszéket és az újlatin filológiai intézetet irányítja. Tudományos kutatómunkájának eredményét tizennégy könyv és több száz tanulmány dokumentálja. Munkássága felöleli az olasz irodalomtörténet, az olasz—magyar történeti kapcsolatok számos területét. Kultúr-diplomáciai működéséért számos olasz és magyar kitüntetésben részesült. Több szegedi folyóirat, így lapunk, a Tiszatáj megalapításában is cselekvően részt vett. Tanítványaival, tisztelőivel együtt mi is őrizzük emlékét.

Kanyó Zoltán

(1940—1985)

Újabb, súlyos gyásza van a szegedi egyetemnek és a város szellemi életének: az idős mester után néhány nappal elhunyt Kanyó Zoltán, a fiatal, de máris nemzetközi tekintélyű, nagy tehetségű oktató és kutató. Már 1979-ben megszervezte azt az irodalomelméleti kutató csoportot, amelyhez a szegedi munkatársakon kívül hamarosan csatlakoztak más egyetemek fiatal tudósai is. Csak nemrég, a múlt esztendő közepén lett az Összehasonlító Irodalomtudományi Tanszék vezetője, a súlyos betegség azonban már megakadályozta abban, hogy reményteljesen induljék életművét megteremtse. Halálával pótolhatatlan veszteség érte egyetemünket és az irodalomtudományt. Emlékét megőrizzük!